ROZSUDEK SOUDU (třetího senátu)

20. května 2009 *

Ve spojených věcech T-405/07 a T-406/07,

Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), se sídlem ve Štrasburku (Francie), zastoupená P. Greffem, J. Schoumanem a L. Paudratem, advokáty,

žalobkyně,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému A. Folliard-Monguiralem, jako zmocněncem,

žalovanému,

jejichž předmětem jsou žaloby podané proti rozhodnutím prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 10. července 2007 (věc R 119/2007-1) a 12. září 2007 (věc R 120/2007-1),

* Jednací jazyk: francouzština.

týkajícím se přihlášek k zápisu slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD jako ochranných známek Společenství,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ
EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (třetí senát),

ve složení J. Azizi (zpravodaj), předseda, E. Cremona a S. Frimodt Nielsen, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: C. Kristensen, rada,

s přihlédnutím k žalobám došlým kanceláři Soudu dne 14. listopadu 2007,

s přihlédnutím k usnesení ze dne 10. ledna 2008 o spojení věcí T-405/07 a T-406/07,

s přihlédnutím k vyjádření k žalobě došlému kanceláři Soudu dne 1. února 2008,

po jednání konaném dne 3. prosince 2008,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 1. června 2004 podala žalobkyně, Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE), dvě přihlášky k zápisu ochranné známky Společenství u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) na základě nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů. Ochrannými známkami, jejichž zápis byl požadován, jsou slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD. Výrobky a služby, pro které byl zápis požadován, spadají do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

2 Rozhodnutími ze dne 5. a 7. prosince 2006 přijatými na základě čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) a čl. 7 odst. 2 nařízení č. 40/94 průzkumový referent zamítl zápis přihlašovaných ochranných známek pro veškeré dotčené výrobky a služby. Tyto výrobky a služby odpovídají pro každou z těchto tříd následujícímu popisu:

– třída 9: fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje), přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře, automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásky, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery, paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické

nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty, videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety, nosiče magnetických dat, nosiče optických dat, video obrazovky, přístroje ke zpracování dat, přístroje pro interkomunikaci, rozhraní (počítačové), přehrávače (počítačové), software (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periferní zařízení počítačů, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačního systému (pro počítače), telefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, televizní přístroje, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje, přístroje k zaznamenání času, vysílače (telekomunikace), centrální zpracovatelské jednotky (procesory);

– třída 36: obchodování s nemovitostmi, uzavírání smluv o úrazovém pojištění, jednatelství (faktoring), finanční služby, bankovnictví, bankovnictví měnové služby, banky úvěrové, kanceláře pro inkasování pohledávek, finanční analýzy, pojistky (uzavírání), koupě na splátky (leasing), oceňování a odhady nemovitostí, vydávání cenných papírů, spořitelny, důchodové fondy, kapitálové investice, kreditní karty (služby), debetní karty (služby), kauce, záruky, ručení, směnárenské služby, ověřování šeků, vydávání cestovních šeků, finanční poradenství, zprostředkování pojištění, zprostředkování nemovitostí, burzovní makléřství, úvěrové ústavy, úvěrové banky, úschova cenností, úschovní služby, úschova v bezpečnostních schránkách, spořitelny, finanční odhady a oceňování (pojišťovnictví, bankovnictví, nemovitosti), správa majetku, finanční služby, finanční informace (pojišťovnictví, bankovnictví, nemovitosti), služby spojené s kapitálovým investováním, elektronický převod kapitálu, finanční řízení, finanční informace, vybírání nájemného, zdravotní pojištění, pojištění při námořní přepravě, hypotéky (poskytování půjček), bankovnictví měnové operace, bankovnictví, finanční sponzorování, půjčky (financování), bankovnictví finanční transakce, životní pojistky (životní pojištění), vedení majetkových účtů, elektronické služby spojené s poskytováním finančních informací, interaktivní počítačové služby spojené s poskytováním finančních informací, s výjimkou, pokud jde o veškeré služby označené v přihláškách k zápisu ochranné známky, služeb týkajících se zdravotní péče a zdravotnické technologie osob pověřených prováděním plateb;

– třída 38: telekomunikace, (nové) informační agentury zejména v odvětví bankovnictví, komunikace počítačovými terminály, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů,

rozhlasové vysílání, televizní vysílání, informace v oblasti telekomunikací, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, elektronická pošta, přenos zpráv, přenos zpráv a obrazu pomocí počítače, mobilní radiotelefonie, satelitní přenos, telefonní služby, přenos informací po internetu, intranetu a extranetu, interaktivní počítačové služby spojené s přenosem informací, přenos informací z počítačové databáze, mezinárodní služby spojené s přenosem dat mezi síťovými počítačovými systémy, elektronický přenos informací, s výjimkou, pokud jde o veškeré služby označené v přihláškách k zápisu ochranné známky, služeb týkajících se zdravotní péče a zdravotnické technologie osob pověřených prováděním plateb.

3 Dne 16. ledna 2007 podala žalobkyně na základě článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 odvolání proti rozhodnutím průzkumového referenta.

4 Rozhodnutími ze dne 10. července 2007 ve věci R 119/2007-1 (věc T-405/07) a ze dne 12. září 2007 ve věci R 120/2007-1 (věc T-406/07) (dále jen „napadená rozhodnutí“) první odvolací senát OHIM zamítl odvolání žalobkyně.

5 Na podporu napadených rozhodnutí odvolací senát v podstatě konstatoval, že v projednávaném případě představují relevantní veřejnost průměrní evropští spotřebitelé se znalostí anglického jazyka. Výrazy „p@y“ a „pay“, které znamenají „platit“, mohou být spojovány s oblastí internetu a výpočetní techniky, jelikož průměrný spotřebitel je zvyklý používat internet a prostředky pro elektronické platby za účelem uskutečnění nákupů v rámci zásilkového prodeje (body 15 a 16 napadených rozhodnutí). Přímý a bezprostředně vnímatelný odkaz na internet, elektronické obchodování a elektronickou telekomunikaci obecně tímto spotřebitelem je posílen typografickým znakem „@“ v označení P@YWEB CARD (body 15 a 16 napadeného rozhodnutí ve věci T-405/07). Pokud jde o výraz „web“, odvolací senát uvedl, že tento

výraz je běžně používán k souhrnnému označení internetu. Ve vztahu k výrobkům a službám, pro které byl zápis požadován, by tento výraz byl relevantní veřejností bezprostředně chápán jako přímý odkaz na internet a obecněji na počítačové sítě (body 17 a 18 napadených rozhodnutí). Pokud jde o výraz „card", odvolací senát měl za to, že je tento výraz široce používaný v informatickém, finančním a bankovním jazyce. Průměrný spotřebitel by jej chápal jako přímý odkaz na kreditní karty a obecněji na čipové karty, a nikoliv jako označení obchodního původu dotčených výrobků a služeb (body 19 a 20 napadených rozhodnutí). Každý z prvků, které tvoří přihlašované ochranné známky, tedy postrádá rozlišovací způsobilost ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám (bod 21 napadených rozhodnutí).

6 Spojení tří dotčených výrazů do jednoho celku není mimoto arbitrární ani neobvyklé ve své struktuře a nemění jejich vnímání nebo pochopení relevantní veřejností. Ze spojení „p@yweb card" a „payweb card" je totiž zřejmé, že smysl tří výrazů, které tato spojení tvoří, je úplně stejný jako smysl výrazu složeného ze stejných výrazů, jež nejsou spojeny (body 22 až 24 napadených rozhodnutí). Z pohledu relevantní veřejnosti tak struktura těchto spojení nepředstavuje vnímatelný rozdíl ve vztahu k terminologii používané v běžném jazyce, který by umožňoval označovat jejich obchodní původ (bod 25 napadených rozhodnutí).

7 Pokud jde o význam tří prvků dotčených označení, odvolací senát uvedl, že průměrný spotřebitel, který se běžně setkává s internetovou a elektronickou technologií, okamžitě pochopí spojitost mezi jednak těmito technologiemi a výrobky a službami, které se k nim vztahují, a jednak výrazy „pay" nebo „p@y", „web" a „card", které jsou běžně užívány v informatickém jazyce a jazyce elektronického obchodování (bod 27 napadených rozhodnutí). Spojení těchto tří prvků spojených s dotčenými výrobky a službami by tedy bylo relevantní veřejností chápáno jako označení karty, kterou lze použít k nákupu prostřednictvím internetu, a obecněji jako označení nových informačních a komunikačních elektronických technologií (bod 28 napadených rozhodnutí).

8 Účelem přihlašovaných ochranných známek je tak zejména podněcovat spotřebitele k nákupu dotčených výrobků a k využívání dotčených služeb, aby mohl prostřednictvím karty provádět elektronické platby. Jedná se o „fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje), přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře, automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásky, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery, videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety, nosiče optických dat, video obrazovky, přístroje ke zpracování dat, přístroje pro interkomunikaci, rozhraní (počítačové), přehrávače (počítačové), software (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periferní zařízení počítačů, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačního systému (pro počítače), telefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, televizní přístroje, přístroje k zaznamenání času, vysílače (telekomunikace), centrální zpracovatelské jednotky (procesory)“, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody. Zvláštní a nutnou funkcí všech těchto výrobků je zajištění provádění telekomunikačních služeb a bankovních a finančních služeb nezbytných k uskutečňování elektronických plateb (body 30 a 31 napadených rozhodnutí).

9 Přihlašované ochranné známky mohou mimoto ve svém celku sloužit k označení jak druhu, tak i účelu „paměťových nebo čipových karet, magnetických karet, identifikačních magnetických nebo čipových karet, magnetických nebo čipových platebních karet, kreditních nebo debetních karet, nosičů magnetických dat, přístrojů k předplatnému pro televizní přístroje“ spadajících do stejné třídy. Podle odvolacího senátu jsou tyto výrobky čipovými kartami, které mohou být používány jako prostředek k platbě po internetu. Mimoto je zvláštní funkcí těchto výrobků zajistit provádění služeb komunikace a elektronického přenosu informací poskytovaných žalobkyní, které jsou nezbytné k uskutečňování nákupů v rámci zásilkového prodeje. Z hlediska relevantní veřejnosti tak existuje přímá a konkrétní spojitost mezi přihlašovanými ochrannými známkami a těmito výrobky (body 32 a 33 napadených rozhodnutí).

10 Čistě informativní a propagační povaha přihlašovaných ochranných známek ve vztahu ke službám, které spadají do tříd 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody, brání tomu, aby byly tyto služby relevantní veřejností vnímány jako označení obchodního původu těchto služeb. Hlavním nebo vedlejším předmětem těchto služeb jsou služby elektronické komunikace, včetně služeb poskytovaných po internetu, jakož i elektronických služeb v odvětví bankovnictví, finančnictví a pojišťovnictví (bod 34 napadených rozhodnutí). Pokud jde o služby, které spadají do třídy 36, odvolací senát konstatoval, že přihlašované ochranné známky přinášejí jasnou informaci, a sice, že informace a operace týkající se dotčených služeb mohou být získány a uskutečněny na dálku za použití platební karty připojené k internetu nebo obecně k počítačové síti. Jelikož se služby, které spadají do třídy 38, vztahují k postupům přenosu elektronických informací, mají mimoto přímou spojitost s fungováním a využíváním internetu a obecněji s novými informačními technologiemi (body 35 a 36 napadených rozhodnutí).

11 Z toho vyplývá, že přihlašované ochranné známky jsou jako celek vnímány především jako obchodní prezentace dotčených výrobků a služeb a že jejich hlavní, ne-li výlučnou funkcí je sdělit dotčenému spotřebiteli, že se jedná o výrobek nebo službu, které mu umožní provádět elektronické platby prostřednictvím karty (bod 37 napadených rozhodnutí).

12 Odvolací senát na základě toho dospěl k závěru, že průzkumový referent správně rozhodl, že důvod pro zamítnutí stanovený v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 brání zápisu přihlašovaných ochranných známek. Odvolací senát měl za to, že za těchto podmínek není třeba rozhodnout o případném použití čl. 7 odst. 1 písm. c) uvedeného nařízení (body 39 a 40 napadených rozhodnutí).

Návrhová žádání účastníků řízení

13 Žalobkyně navrhuje, aby Soud:

– zrušil napadená rozhodnutí;

– zapsal přihlašovanou ochrannou známku pro veškeré výrobky a služby, které spadají do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody.

14 Žalobkyně při jednání v odpověď na otázku Soudu upřesnila, že navrhuje pouze zrušení napadených rozhodnutí a že se vzdává druhého bodu svých návrhových žádání, což bylo zaznamenáno v protokolu z jednání.

15 OHIM navrhuje, aby Soud:

– zamítl žalobu;

– uložil žalobkyni náhradu nákladů řízení.

Právní otázky

1. *Argumenty účastníků řízení*

16 Žalobkyně uplatňuje jediný žalobní důvod, vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94.

17 Zaprvé žalobkyně v podstatě tvrdí, že výraz „pay“ nebo „p@y“ odkazuje na sloveso „platit“, a nepředstavuje žádnou spojitost s oblastmi internetu a výpočetní techniky. Mimoto v případě označení P@YWEB CARD je prvek „p@y“ neobvyklý a překvapující, když obsahuje znak „zavináče“.

18 Zadruhé, pokud jde o výraz „web“, žalobkyně uvádí, že anglicky hovořící veřejnost chápe tento výraz především jako označení pro síť, pavučinu nebo spleť a obdobně jakékoli spojení nebo složitou síť zahrnující vazby a rozvětvení, a nikoli jako přímý odkaz na internet nebo na počítačové sítě. Výraz „web“ může být spojován s internetem a s jinými telekomunikačními sítěmi pouze jakožto zkratka výrazu „world wide web“, a v takovém případě je vždy uváděn s určitým členem „the“.

19 Zatřetí žalobkyně uvádí, že výraz „card“ znamená v prvé řadě kousek papíru nebo lepenky a není spotřebitelem chápán jako odkaz na oblast výpočetní techniky, bankovnictví či finančnictví.

20 Začtvrté, pokud jde o neobvyklé spojení „payweb“ nebo „p@yweb“, jehož oba prvky nenáležejí do stejné oblasti a evokují odlišné pojmy, žalobkyně tvrdí, že toto spojení nemá pro anglicky hovořícího spotřebitele přímý, určitý a bezprostředně určitelný význam dotčených výrobků a služeb, a má tedy rozlišovací způsobilost. Stejně tak tomu je v případě spojení prvků „pay“ nebo „p@y“, „web“ a „card“, které vyžaduje důkladnější analýzu a není v souladu s anglickými pravidly větné skladby.

21 V důsledku toho jsou přihlašované ochranné známky arbitrárními spojeními ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám, která vyplývají z neobvyklého a zvláštního spojení výrazů „pay“ nebo „p@y“, „web“ a „card“ a postrádají jasně a bezprostředně rozpoznatelný význam. Odvolací senát totiž mohl dospět ke svému závěru pouze prostřednictvím složitého uvažování, které by rozumně pozorný průměrný spotřebitel neprováděl. Vzhledem k neexistenci jejich přímého významu, který by byl jasný a bezprostřední pro relevantní veřejnost, nelze na přihlašované ochranné známky pohlížet tak, že popisují dotčené výrobky a služby nebo jednu z jejich vlastností a jsou v tomto ohledu rozlišující.

22 Pokud jde o výrobky spadající do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, tak jak jsou uvedeny v bodě 8 výše, žalobkyně odmítá tvrzení odvolacího senátu, podle kterého je zvláštní a nutnou funkcí všech těchto výrobků zajistit poskytování telekomunikačních služeb a bankovních a finančních služeb nezbytných k uskutečňování elektronických plateb, jako zjevně nesprávné. Ve vztahu k těmto výrobkům nejsou přihlašované ochranné známky vnímány relevantní veřejností jako označení jejich obchodního původu. Pouze prostřednictvím složitého uvažování, které by rozumně pozorný průměrný spotřebitel

neprováděl, mohl odvolací senát dojít k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám.

23 Pokud jde o ostatní výrobky, které spadají do třídy 9, jako jsou výrobky uvedené v bodě 9 výše, žalobkyně se především z důvodů uvedených v bodech 21 a 22 výše domnívá, že posouzení odvolacího senátu je rovněž zjevně nesprávné. Z obdobných důvodů žalobkyně konečně tvrdí, že je rovněž zjevně nesprávné posouzení odvolacího senátu týkající se služeb, které spadají do tříd 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody.

24 S ohledem na výše uvedené úvahy žalobkyně činí závěr, že přihlašované ochranné známky mají rozlišovací způsobilost ve vztahu k veškerým dotčeným výrobkům a službám a nemají popisnou povahu.

25 OHIM navrhuje, aby byly žaloby zamítnuty především z toho důvodu, že přihlašované ochranné známky jsou jako celek vnímány jednak jako platební karta k elektronickým transakcím po internetu, a jednak jako karta umožňující placený přístup na internet.

26 Pokud jde o první z těchto významů, OHIM uvádí, že označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD přímo popisují povahu nebo účel magnetických platebních karet nebo inteligentních platebních karet, debetních či kreditních, jakož i paměťových, inteligentních či magnetických karet, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, v rozsahu, v němž mohou být použity jako platební karty. Stejná úvaha platí v případě služeb kreditních a debetních karet, které spadají do třídy 36, a obecněji v případě

veškerých realitních a finančních služeb, na které se vztahují přihlašované ochranné známky a které slouží zejména k převodu finanční částky. Tento význam popisuje rovněž funkci veškerých výrobků výpočetní techniky, které spadají do třídy 9, jakož i telekomunikačních služeb, které spadají do třídy 38 a které představují nezbytný doplněk k realizaci počítačového systému pro platby prostřednictvím internetu.

27 Pokud jde o druhý z uvedených významů, OHIM tvrdí, že tento význam popisuje povahu a funkci identifikačních magnetických karet nebo identifikačních inteligentních karet, které spadají do třídy 9, neboť tyto výrobky mohou umožňovat identifikaci uživatele internetu, aby byla zajištěna důvěrnost předávaných informací nebo transakcí prováděných po internetu. Stejně tak tomu je, pokud jde o nosiče magnetických dat a nosiče optických dat, které spadají do téže třídy, v rozsahu, v němž mají tyto nosiče podobu karet a umožňují placený přístup na internet. Tento význam popisuje rovněž funkci telekomunikačních služeb, které spadají do třídy 38.

28 Přihlašované ochranné známky popisují funkci všech těchto služeb, pro které je společný (placený) příjem nebo přenos informací po internetu. To se týká služeb rozhlasové komunikace, vysílání televizních programů, radiového vysílání, televizního vysílání, mobilní radiotelefonie, satelitního přenosu, telefonních služeb, jelikož je známo, že internet umožňuje příjem radiového a televizního vysílání, jakož i telefonní komunikaci.

29 Podle OHIM jsou tedy přihlašované ochranné známky chápány spíše jako označení povahy, účelu nebo způsobu fungování dotčených výrobků a služeb než jako odkaz na jejich obchodní původ. Žádný z jejich prvků relevantní veřejnosti neumožňuje, aby si je snadno a okamžitě zapamatovala jako rozlišovací ochranné známky pro tyto výrobky a služby.

2. *Závěry Soudu*

Připomenutí relevantních právních základů a judikatury

30 Podle čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíšou „ochranné známky, které postrádají rozlišovací způsobilost“.

31 Pojem „obecný zájem“, který tvoří podklad čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, splývá se základní funkcí ochranné známky, kterou je zaručit spotřebiteli nebo koncovému uživateli totožnost původu výrobku nebo služby označených ochrannou známkou tím, že jim umožní tento výrobek nebo službu odlišit bez možnosti záměny od výrobku nebo služby, které mají jiný původ (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 8. května 2008, Eurohypo v. OHIM, C-304/06 P, Sb. rozh. s. I-3297, bod 56 a v něm citovaná judikatura).

32 Rozlišovací způsobilost ve smyslu tohoto ustanovení má tak ochranná známka, která umožňuje určit, že výrobek nebo služba, pro které je zápis požadován, pocházejí z určitého podniku, a odlišit tento výrobek nebo službu od výrobků nebo služeb jiných podniků (rozsudek Soudního dvora ze dne 29. dubna 2004, Henkel v. OHIM, C-456/01 P a C-457/01 P, Recueil, s. I-5089, bod 34). Za tímto účelem není nutné, aby ochranná známka zprostředkovávala přesné údaje o totožnosti výrobce výrobku nebo poskytovatele služeb. Stačí, aby ochranná známka umožnila relevantní veřejnosti odlišit výrobek nebo službu, které označuje, od výrobků nebo služeb jiného obchodního původu a dospět k závěru, že všechny jí označené výrobky nebo služby byly vyrobeny, uvedeny na trh nebo dodány nebo poskytnuty pod kontrolou majitele této ochranné známky, který zodpovídá za jejich kvalitu [viz rozsudek Soudu ze dne 10. října 2008, Inter-IKEA v. OHIM (Vyobrazení nakládací lišty), T-387/06 až T-390/06, Sb. rozh. s. II-212, zveřejněné shrnutí, bod 27 a v něm citovaná judikatura].

33 Naproti tomu rozlišovací způsobilost ve smyslu tohoto ustanovení postrádají označení, která neumožňují relevantní veřejnosti při dalším nabytí dotčených výrobků nebo využití služeb zopakovat nákupní zkušenost, pokud byla její zkušenost pozitivní, nebo se jí naopak vyhnout, pokud byla tato zkušenost negativní. Tak je tomu zejména v případě označení, která jsou běžně užívána pro uvádění dotčených výrobků nebo služeb na trh. Tato označení jsou totiž označeními, o nichž se má za to, že nejsou způsobilá vykonávat základní funkci ochranné známky, a sice funkci označení původu dotčeného výrobku nebo dotčené služby [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 12. března 2008, Compagnie générale de diététique v. OHIM (GARUM), T-341/06, Sb. rozh. s. II-35, zveřejněné shrnutí, bod 29 a v něm citovaná judikatura].

34 Rozlišovací způsobilost musí být konečně posuzována jednak vzhledem k výrobkům nebo službám, pro které je zápis požadován, a jednak vzhledem k jejich vnímání relevantní veřejností, která je běžně informovaná, přiměřeně pozorná a obezřetná (rozsudek Vyobrazení nakládací lišty, bod 32 výše, bod 28 a v něm citovaná judikatura).

Ke vnímání přihlašovaných ochranných známek relevantní veřejností

Obecné poznámky

35 Pokud jde nejprve o určení relevantní veřejnosti, je třeba konstatovat, že výrobky a služby, které spadají do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody a pro které je v projednávaném případě požadován zápis, se vztahují zejména k elektronice, výpočetní technice, využívání komunikačních sítí a výměny dat, elektronickým, počítačovým a telekomunikačním přístrojům a nosičům, jakož i k obchodním transakcím, které spadají do odvětví finančnictví, bankovnictví a pojišťovnictví a odvětví realit a jejichž příjemci jsou všichni evropští průměrní spotřebitelé. Vzhledem k tomu, že se

přihlašované ochranné známky skládají ze tří výrazů pocházejících z anglického jazyka a že používání tohoto jazyka je časté ve finanční oblasti, jakož i v oblastech bankovnictví, elektroniky a výpočetní techniky, do kterých spadají výše uvedené třídy, odvolací senát vzal správně v úvahu průměrného anglicky hovořícího spotřebitele nebo spotřebitele se základní znalostí anglického jazyka, který v každém případě představuje velmi významnou část relevantní evropské veřejnosti.

36 Dále je třeba přezkoumat, zda odvolací senát správně analyzoval význam tří prvků přihlašovaných ochranných známek, každého samostatně a všech společně jako celek, z pohledu relevantní veřejnosti, když dospěl k závěru, že tyto ochranné známky postrádají rozlišovací způsobilost ve vztahu k výrobkům a službám, pro které je zápis požadován.

37 Jak upřesnila judikatura, v případě slovních označení složených z více prvků je nutno zohlednit relevantní význam těchto označení, stanovený na základě všech prvků, ze kterých se tato označení skládají, a nikoliv na základě pouze jednoho z těchto prvků [rozsudek Soudu ze dne 6. listopadu 2007, RheinfelsQuellen H. Hövelmann v. OHIM (VOM URSPRUNG HER VOLLKOMMEN), T-28/06, Sb. rozh. s. II-4413, bod 32]. Pokud jde o takové složené ochranné známky, posouzení jejich rozlišovací způsobilosti se nemůže omezit na analýzu každého jejich výrazu nebo prvku odděleně, ale musí v každém případě vycházet z celkového vnímání těchto ochranných známek relevantní veřejností, a nikoliv z domněnky, že prvky, které samostatně postrádají rozlišovací způsobilost, nemohou, jsou-li kombinovány, vykazovat takovouto způsobilost. Pouhá okolnost, že každý z těchto prvků vzatý samostatně postrádá rozlišovací způsobilost, totiž nevylučuje, že spojení, které tvoří, může takovou způsobilost vykazovat (rozsudek Eurohypo v. OHIM, bod 31 výše, bod 41). Jinými slovy k posouzení, zda ochranná známka postrádá či nepostrádá rozlišovací způsobilost, je třeba vzít v úvahu celkový dojem, který vyvolává, což může ovšem znamenat, že v průběhu tohoto celkového posouzení bude nejprve potřeba provést postupný přezkum jednotlivých prvků, z nichž se skládá tato ochranná známka (rozsudek Soudního dvora ze dne 25. října 2007, Develey v. OHIM, C-238/06 P, Sb. rozh. s. I-9375, bod 82).

38 Je tudíž třeba analyzovat přihlašované ochranné známky nejen s ohledem na jednotlivé prvky, ze kterých se skládají, a na jejich vzájemné vztahy, ale rovněž jako celek.

Ke třem prvkům, z nichž se skládají přihlašované ochranné známky, a k jejich vzájemným vztahům

39 Pokud jde o anglický výraz „pay“ nebo „p@y“, odvolací senát správně konstatoval, že tento výraz znamená „platit“, přičemž nahrazení písmene „a“ typografickým znakem „@“ – který je složen výhradně z malého písmene „a“ napsaného kurzívou a umístěného uvnitř kruhu – nemá výrazný dopad na vnímání tohoto výrazu průměrným spotřebitelem. Jak uvádí OHIM, skutečnost, že v anglickém jazyce je toto slovo používáno především jako sloveso, nebrání jeho použití jako podstatného jména, jako je tomu ve spojeních „payTV“ nebo „payphone“. Je tedy třeba konstatovat, že z pohledu průměrného spotřebitele vytváří výraz „pay“ nebo „p@y“ silnou asociaci s bankovnictvím nebo finančnictvím.

40 Žalobkyně rovněž nesprávně zpochybňuje existenci spojitosti mezi jednak výrazem „pay“ nebo „p@y“, a jednak oblastí výpočetní techniky a internetu. Pokud jde o přihlašovanou ochrannou známku ve věci T-405/07, taková spojitost vyplývá z pouhé skutečnosti, že výraz „p@y“ obsahuje znak „zavináče“, což samo o sobě evokuje internet, a zvláště elektronickou poštu, to znamená elektronickou komunikaci prostřednictvím internetu.

41 Krom toho, přihlašované ochranné známky obsahují spojení výrazu „pay“ nebo „p@y “ s výrazy „web“ a „card“, přičemž spojitost mezi výrazy „pay“ nebo „p@y“ a „web“ je obzvláště silná z toho důvodu, že jsou spojeny do jediného slova. Vzhledem k asociaci výrazu „web“ s výpočetní technikou (viz bod 42 dále) tudíž odvolací senát správně dospěl v bodě 16 napadených rozhodnutí k závěru, že relevantní veřejnost bezprostředně vnímá výraz „pay“ nebo „p@y“ jako výraz spojený s internetem a elektronickými platbami, což je zejména případ nákupu v rámci zásilkového prodeje nebo placeného přístupu ke komunikační síti.

42 Pokud jde o výraz „web“, musí být odmítnuta teze žalobkyně, podle které tento výraz znamená především „síť“, „pavučinu“ nebo „spleť“ a nemá dostatečnou spojitost s oblastí výpočetní techniky nebo internetu. V současnosti spadá výraz „web“ do základního anglického slovníku výpočetní techniky a obsahuje odkaz na internet, který tvoří běžně známou a široce využívanou světovou elektronickou a počítačovou infrastrukturu. To je potvrzeno zkratkou doménových jmen „www“, která označuje shodný výraz „world wide web“, nebo výrazy jako „surf the web“, kterými se vyznačují činnosti spočívající ve vyhledávání na internetu. Odvolací senát tedy v bodech 17 a 18 napadených rozhodnutí správně konstatoval, že výraz „web“ je průměrným spotřebitelem bezprostředně chápán jako přímý odkaz na internet a obecněji na počítačové sítě.

43 Pokud jde o výraz „card“, odvolací senát právem dospěl k závěru, že v běžném anglickém jazyce tento výraz velmi často odkazuje na kreditní nebo debetní karty a na bankovní karty obecně, včetně čipových karet (body 19 a 20 napadených rozhodnutí). Tato asociace s finančnictvím a bankovnictvím není zpochybněna skutečností, že hlavní obecné anglické slovníky definují tento výraz rovněž jako výraz označující kus papíru nebo lepenky. V projednávaném případě je tato asociace ještě obzvláště podpořena s ohledem na spojení výrazu „card“ s výrazem „pay“ nebo „p@y“, a to i přesto, že jsou v případě přihlašovaných ochranných známek tyto výrazy odděleny mezerou.

44 Mimoto nelze přijmout tezi žalobkyně, podle které neexistuje spojitost mezi výrazem „card“ a oblastí výpočetní techniky nebo internetu. Zejména možnost případně placeného přístupu prostřednictvím karty ke komunikační síti prostřednictvím veřejného nebo soukromého elektronického terminálu a možnost uskutečňovat obchodní či finanční transakce po této síti nebo možnost elektronických nákupů služeb či výrobků prostřednictvím kreditní karty se totiž pro průměrného evropského spotřebitele staly značně rozšířeným jevem [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 25. listopadu 2008, CFCMCEE v. OHIM (SURFCARD), T-325/07, Sb. rozh. s. II-283, zveřejněné shrnutí, body 56 a 67].

45 Vzhledem k významu výrazu „pay“ nebo „p@y“ (platit) a jeho úzké spojitosti jednak s výrazem „web“, se kterým je spojen, a jednak s výrazem „card“, který znamená zvláště bankovní kartu nebo kreditní či debetní kartu, si tudíž průměrný spotřebitel, který je běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný, musí bez důkladnějšího rozmýšlení nutně spojit tyto tři jednotlivé prvky jak s oblastmi finančnictví a bankovnictví v širším smyslu, tak s oblastmi výpočetní techniky a internetu.

K posouzení přihlašovaných ochranných známek jako celku

46 Je třeba uvést, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD se skládají z hlavního podstatného jména (card) a dvou kvalifikačních podstatných jmen (pay nebo p@y a web). Hlavní podstatné jméno je odděleno mezerou od obou kvalifikačních podstatných jmen, která jsou spojena do jediného slova. Jak konstatoval odvolací senát v bodě 24 napadených rozhodnutí, struktura tohoto spojení není neobvyklá a je zcela v souladu s lexikálními pravidly i pravidly větné sklady anglického jazyka, podobně jako takové novotvary, jako jsou „payphone“ nebo „payTV“, které jsou používány zejména ve finančním odvětví, odvětví elektroniky, médií a telekomunikací, kterých se týkají třídy 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody (viz v tomto smyslu a obdobně rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, bod 53).

47 V tomto ohledu je třeba dodat, že spojení „p@yweb“ a „payweb“, která mohou označovat placenou elektronickou či počítačovou infrastrukturu, jakož i placené služby poskytované v souvislosti s touto infrastrukturou, nemohou z pohledu průměrného spotřebitele vytvářet neobvyklý nebo arbitrární dojem přihlašovaných ochranných známek. Potvrzuje to i skutečnost, že tato spojení jsou doplněna výrazem „card“, který označuje platební prostředek použitelný v rámci této infrastruktury nebo k nákupu těchto služeb (viz body 43 a 45 výše).

48 Z předcházejících úvah vyplývá, že odvolací senát v bodě 24 napadených rozhodnutí právem konstatoval, že smysl spojení „p@yweb card“ a „payweb card“ se neliší od smyslu výrazu složeného ze stejných výrazů, které nejsou spojeny, a že tato spojení jako taková tedy nejsou neobvyklá ani arbitrární.

49 Je třeba rovněž odmítnout argument žalobkyně, předložený na podporu její žaloby ve věci T-405/07, podle kterého má slovní ochranná známka P@YWEB CARD rozlišovací způsobilost z toho důvodu, že písmeno „a“ je nahrazeno typografickým znakem „@“, což je z pohledu průměrného spotřebitele neobvyklé a překvapující. Z pojmového hlediska není znak „zavináče“ fantazijním prvkem této ochranné známky, který by vedl k vnímatelné odchylce od terminologie používané v běžném jazyce relevantní veřejnosti, a sice od výrazu „pay“. V kontextu internetu a výpočetní techniky, který je dán zejména přítomností připojeného výrazu „web“, totiž průměrný spotřebitel nepřikládá zvláštní pozornost znaku „zavináče“, jehož obrazová stránka představuje pouze stylizovanou variantu písmene „a“ (viz bod 39 výše). Žalobkyně ostatně připustila, že výraz „p@y“ může být připodobněn slovesu „pay“, které znamená „platit“.

50 S přihlédnutím k veškerým předcházejícím úvahám je třeba dospět k závěru, že se odvolací senát v podstatě mohl platně domnívat, že by relevantní anglicky hovořící veřejnost bezprostředně vnímala přihlašované ochranné známky, jak v jejich podrobnostech, tak jako celek, jako karty, které umožňují buď placený přístup k takové informační nebo elektronické komunikační síti, jako je internet, nebo elektronickou platbu v rámci obchodních transakcí uskutečňovaných prostřednictvím takové sítě.

51 S ohledem na toto vnímání přihlašovaných ochranných známek relevantní veřejností je třeba ověřit, zda uvedené ochranné známky vykazují, nebo nevykazují dostatečnou rozlišovací způsobilost ve vztahu k jednotlivým dotčeným výrobkům a službám, které spadají do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody.

K rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám

Úvodní poznámky

52 Úvodem je třeba připomenout, že rozlišovací způsobilost ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 postrádají zejména označení, která jsou běžně používána k uvádění dotčených výrobků nebo služeb na trh, protože se má za to, že nemohou vykonávat základní funkci ochranné známky, a sice označovat obchodní původ výrobku nebo služby tak, aby spotřebitel, který získá výrobek nebo službu označené ochrannou známkou, mohl při dalším nabytí učinit stejnou volbu, pokud byla jeho zkušenost pozitivní, nebo jinou volbu, pokud byla tato zkušenost negativní (viz judikatura citovaná v bodě 32 výše).

53 Dále je třeba připomenout, že pokud jde o povahu spojitosti existující mezi jednak označeními P@YWEB CARD a PAYWEB CARD, a jednak dotčenými výrobky a službami, odvolací senát se v podstatě v bodech 30 až 37 napadených rozhodnutí domníval, že průměrný spotřebitel by přihlašované ochranné známky vnímal především jako obchodní prezentaci reklamního typu uvedených výrobků a služeb, která mu neumožňuje určit jejich obchodní původ. Je přitom třeba konstatovat, že dotčené výrobky a služby spadající do tříd 9, 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody jsou velmi různorodé a spadají do různých skupin a kategorií výrobků a služeb.

54 V tomto ohledu vyplývá z judikatury Soudního dvora týkající se dosahu povinnosti vnitrostátních orgánů uvést odůvodnění, pokud jde o použití důvodů pro zamítnutí uvedených v článku 3 první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), která je v projednávané věci použitelná *per analogiam*, že jelikož je normativní obsah tohoto ustanovení v podstatě totožný s obsahem čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 [viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne

12. března 2008, Suez v. OHIM (Delivering the essentials of life), T-128/07, Sb. rozh. s. II-36, zveřejněné shrnutí, bod 33, a ze dne 2. dubna 2008, Eurocopter v. OHIM (STEADYCONTROL), T-181/07, Sb. rozh. s. II-44, zveřejněné shrnutí, bod 42; viz rovněž rozsudek Develey v. OHIM, bod 37 výše, body 91 a 92], musí se jednak přezkum absolutních důvodů pro zamítnutí týkat každého z výrobků a služeb, pro které byl zápis ochranné známky požadován, a jednak rozhodnutí, kterým příslušný orgán zamítá zápis ochranné známky, musí být v zásadě odůvodněno pro každý z uvedených výrobků a služeb. Soudní dvůr upřesnil, že tato povinnost uvést odůvodnění vyplývá rovněž ze základního požadavku, že každé rozhodnutí orgánu, kterým se odmítá poskytnutí práva přiznaného právem Společenství, může být podrobeno soudnímu přezkumu, jehož cílem je zajistit účinnou ochranu tohoto práva, a který se proto musí týkat legality odůvodnění. Nicméně, pokud je stejný důvod pro zamítnutí namítán vůči kategorii nebo skupině výrobků či služeb, může se příslušný orgán omezit na souhrnné odůvodnění pro všechny dotčené výrobky nebo služby (rozsudek Soudního dvora ze dne 15. února 2007, BVBA Management, Training en Consultancy, C-239/05, Sb. rozh. s. I-1455, body 34 až 37).

55 Nicméně možnost OHIM provést souhrnné odůvodnění, pokud jde o použití absolutního důvodu pro zamítnutí na kategorii nebo skupinu výrobků či služeb, nesmí mařit cíl povinnosti uvést odůvodnění na základě článku 253 ES a čl. 73 první věty nařízení č. 40/94, který spočívá v tom, že rozhodnutí o zamítnutí zápisu ochranné známky Společenství musí podléhat účinnému soudnímu přezkumu [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 21. listopadu 2007, Wesergold Getränkeindustrie v. OHIM – Lidl Stiftung (VITAL FIT), T-111/06, Sb. rozh. s. II-159, zveřejněné shrnutí, bod 62]. Je proto třeba požadovat, aby dotčené výrobky nebo služby měly mezi sebou dostatečně přímou a konkrétní spojitost tak, aby tvořily kategorii nebo skupinu výrobků či služeb dostatečně stejnorodou k tomu, aby bylo OHIM takové souhrnné odůvodnění umožněno [viz v tomto smyslu obdobně rozsudek Soudu ze dne 14. prosince 2006, Gagliardi v. OHIM – Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANŪ MANU MANU), T-392/04, Sb. rozh. s. II-2935, body 91 a 92]. Pouhá skutečnost, že dotčené výrobky nebo služby spadají do stejné třídy ve smyslu Niceské dohody, přitom za tímto účelem nestačí, jelikož tyto třídy často obsahují velkou škálu výrobků nebo služeb, které mezi sebou nutně nemají takovou dostatečně přímou a konkrétní spojitost.

56 Mimoto chybějící nebo nedostatečné odůvodnění, které patří mezi porušení podstatných formálních náležitostí ve smyslu článku 253 ES, zakládá nepominutelný důvod, který musí být uplatněn soudem Společenství i bez návrhu [viz rozsudek Soudu ze dne 17. dubna 2008, Dainichiseika Colour & Chemicals Mfg v. OHIM – Pelikan (Vyobrazení pelikána), T-389/03, Sb. rozh. s. II-58, zveřejněné shrnutí, bod 85 a v něm citovaná judikatura].

57 S ohledem na tyto zásady je třeba ověřit, zda odvolací senát přezkoumal a dostatečně odůvodnil nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k dotčeným výrobkům a službám. Vzhledem ke skutečnosti, že totiž v zásadě minimální rozlišovací způsobilost stačí k odmítnutí použití důvodu pro zamítnutí stanoveného v čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 [rozsudek Soudu ze dne 13. června 2007, IVG Immobilien v. OHIM (I), T-441/05, Sb. rozh. s. II-1937, bod 42], je o to důležitější, aby OHIM respektoval tuto povinnost uvést odůvodnění ve vztahu k veškerým uvedeným výrobkům a službám.

K výrobkům nazvaným „paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty“, „nosiče magnetických dat“ a „přístroje k předplatnému pro televizní přístroje“ spadajícím do třídy 9

58 Je třeba připomenout, že v bodech 32 a 33 napadených rozhodnutí odvolací senát v podstatě konstatoval, pokud jde o výrobky nazvané „paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty, nosiče magnetických dat, přístroje k předplatnému pro televizní přístroje“ spadající do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, že přihlašované ochranné známky mohou jako celek sloužit k označení jak jejich druhu, tak účelu, jelikož tyto výrobky představují „čipové karty“. Mimoto, podle odvolacího senátu je z hlediska průměrného spotřebitele skutečnost, že jsou spojeny s platbou po internetu, vlastností, nebo dokonce základním rysem těchto výrobků,

jejichž zvláštní a nutnou funkcí je zajistit provádění služeb komunikace a elektronického přenosu informací a uskutečňování nákupů v rámci zásilkového prodeje.

59 V tomto ohledu je třeba zaprvé uvést, že pokud mají tyto výrobky podobu karty s magnetickým páskem, mikroprocesorem nebo čipem schopným zaznamenat a předat informace prostřednictvím (digitální) čtečky nebo přístroje pro zpracování dat, což není prokázáno pro „nosiče magnetických dat“ (viz body 63 až 65 dále), uvedené výrobky představují z důvodu svých podobných, či dokonce totožných vlastností a funkcí stejnorodou skupinu výrobků. Jednak totiž umožňují přenos informací a dat, které jsou na nich zaznamenány, prostřednictvím takové komunikační sítě, jako je internet, kabelová nebo satelitní síť, poskytovateli služeb, zejména poskytovali přístupu na internet, poskytovateli telekomunikačních nebo televizních služeb, aby mu bylo umožněno určit jejich držitele, jakož i jeho právo přístupu. Krom toho tyto karty svému držiteli umožňují případně za úplatu přístup k dotčené komunikační síti za účelem přenosu, příjmu a záznamu jiných informací a dat a provádění některých elektronických transakcí, včetně elektronických plateb nákupu v rámci zásilkového prodeje (viz v tomto smyslu rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, bod 64). To platí rovněž pro „přístroje k předplatnému pro televizní přístroje“, jelikož tyto přístroje, jako například dekodér nebo přijímač placených televizních programů poskytovaných na kabelové či satelitní síti, jsou vybaveny jak kartou (často nazývanou „smartcard“), tak i mechanismem, který umožňuje vložit tuto kartu, aby byl povolen placený přístup k takové síti.

60 Odvolací senát tak mohl platně dospět v bodě 33 napadených rozhodnutí k závěru, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD mají přímou a konkrétní spojitost s těmito kartami. Pouhá skutečnost, že odvolací senát kvalifikoval v bodě 32 napadených rozhodnutí tyto výrobky jako „čipové karty“, nemůže ovlivnit opodstatněnost jeho posouzení, jelikož tyto karty mohou mít stejné vlastnosti a funkce jako magnetické karty a jsou rovněž často vybaveny magnetickým páskem, aniž by byl

průměrný spotřebitel nutně schopen rozlišit jedny od druhých, jakož i jejich různé vlastnosti a funkce (viz v tomto smyslu rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, bod 65).

61 Skutečnost, že tak odvolací senát provedl posouzení, které se týká především popisné povahy přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k vlastnostem a funkcím dotčených výrobků, nemůže tento závěr zpochybnit. Jak totiž vyplývá z ustálené judikatury, existuje zjevné překrývání mezi příslušnými oblastmi působnosti absolutních důvodů pro zamítnutí uvedených v čl. 7 odst. 1 písm. b) až d) nařízení č. 40/94, což zejména znamená, že slovní ochranná známka, která je popisem vlastností výrobků nebo služeb, může z tohoto důvodu postrádat rozlišovací způsobilost ve vztahu ke stejným výrobkům nebo službám, aniž by byly dotčeny ostatní důvody, které by mohly odůvodňovat tento nedostatek rozlišovací způsobilosti (viz v tomto smyslu rozsudky Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, s. I-1699, body 18 a 19, a Eurohypo v. OHIM, bod 31 výše, body 54 a 69).

62 V důsledku toho musí být žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 v rozsahu, v němž se týká výrobků nazvaných „paměťové nebo inteligentní karty, magnetické karty, identifikační magnetické nebo inteligentní karty, magnetické nebo inteligentní platební karty, kreditní nebo debetní karty“ a „přístroje k předplatnému pro televizní přístroje“, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody, zamítnut.

63 Pokud jde zadruhé o výrobky nazvané „nosiče magnetických dat“, je třeba připomenout, že odvolací senát se domníval jednak v bodě 32 napadených rozhodnutí, že představují rovněž čipové karty, a jednak v bodě 33 uvedených rozhodnutí, že zvláštní a nutnou funkcí těchto výrobků je zajistit provádění služeb komunikace a elektronického přenosu informací, které jsou nezbytné k uskutečňování nákupů v rámci zásilkového prodeje. Ve svých písemnostech OHIM dodal, že tyto výrobky mohou mít podobu karet a umožňovat placený přístup k internetu nebo jiné komunikační síti.

64 Bez ohledu na to, zda se odvolací senát mohl omezit na takové souhrnné odůvodnění, vyplývá ze seznamu výrobků spadajících do třídy 9, tak jak je uveden v přihlášce k zápisu, která se týká „paměťových nebo inteligentních karet, magnetických karet“ a „nosičů magnetických dat“ jakožto zvláštních výrobků, že pokud není prokázán opak, takové nosiče nejsou obecně čipovými kartami a nemají nutně vlastnosti a funkce uvedených karet, tak jak jsou popsány v bodě 59 výše. Přísluší proto OHIM prokázat, že tyto nosiče mohou mít podobu karty, její základní vlastnosti a být tak vnímány relevantní veřejností, a za tímto účelem předložit konkrétní indicie, či dokonce konkrétní důkazy, což OHIM neučinil. To je o to nutnější, že se zdá nepřijatelným, že by průměrný spotřebitel mohl spojovat vlastnosti karty s pevným magnetickým diskem nebo s audiovizuálním magnetickým páskem (viz v tomto smyslu rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, body 71 a 72).

65 Vzhledem k významu přihlašovaných ochranných známek z hlediska relevantní veřejnosti, a sice platební karta k provádění elektronických transakcí zejména po internetu nebo pro placený přístup k němu, je třeba se domnívat, že v projednávaném případě odvolací senát právně dostačujícím způsobem neprokázal, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD nejsou způsobilá plnit základní funkci ochranné známky, a sice označovat obchodní původ výrobků nazvaných „nosiče magnetických dat“.

66 Je proto třeba přijmout žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94, pokud jde o tyto posledně uvedené výrobky.

K ostatním výrobkům spadajícím do třídy 9

67 Pokud jde o ostatní výrobky spadající do třídy 9, tak jak jsou uvedeny v bodě 8 výše, odvolací senát v bodech 30 a 31 napadených rozhodnutí v podstatě obecně konstatoval, že s ohledem na skutečnost, že cílem přihlašovaných ochranných známek je především pobízet spotřebitele, aby kupoval dotčené výrobky a využíval dotčené služby, aby mohl

prostřednictvím karty provádět elektronické platby, mají všechny tyto výrobky zvláštní a nutnou funkci zajistit provádění telekomunikačních služeb a bankovních a finančních služeb, které jsou nezbytné pro uskutečňování takových plateb.

68 Na základě tohoto velmi obecného a vágního odůvodnění a vzhledem k velké škále a nestejnorodosti výrobků uvedených v bodě 8 výše, jejichž základní vlastnosti nejsou v napadených rozhodnutích popsány, je však nemožné ověřit, zda mezi těmito různými výrobky a kartami s funkcemi a vlastnostmi uvedenými v bodě 59 výše existuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost, aby tak bylo určeno, zda se jedná o stejnorodou skupinu výrobků, která může být předmětem obdobného souhrnného odůvodnění, jako je odůvodnění přijaté v bodech 30 a 31 napadených rozhodnutí.

69 Napadená rozhodnutí totiž neobsahují dokonce ani nástin odůvodnění, které by se týkalo jednak důvodů, proč se odvolací senát domnívá, že tyto výrobky mají přesto vlastnosti společné s výrobky uvedenými v bodě 62 výše, které odůvodňují jejich zařazení do stejnorodé skupiny, a jednak nedostatku rozlišovací způsobilosti označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD specificky ve vztahu k těmto výrobkům. V každém případě velmi obecný popis jejich údajné funkce, která spočívá v zajištění provádění telekomunikačních služeb a bankovních a finančních služeb, které jsou nezbytné pro uskutečňování elektronických plateb prostřednictvím karty, není zjevně relevantní pro takové výrobky, jako jsou „fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje)“, „nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře, automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásky, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery,“ „videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety“ a „telefonní přístroje, televizní přístroje“, jejichž funkce a vlastnosti se mohou značně lišit. Z tohoto titulu nemůže vágní argument OHIM uvedený při jednání, že tyto výrobky představují podobně jako kamera „webcam“ příslušenství nutné k provádění operací na počítačové síti prostřednictvím karty, i kdyby byl opodstatněný, což ostatně OHIM netvrdil, pokud jde o ostatní dotčené výrobky spadající do třídy 9, zhojit tento nedostatek odůvodnění v napadených rozhodnutích, jelikož OHIM nemůže v průběhu řízení doplňovat odůvodnění rozhodnutí, které je postiženo nedostatkem odůvodnění na základě článku 253 ES (rozsudek Soudního dvora ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise, C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, Sb. rozh. s. I-5425, bod 463; viz rozsudek Soudu ze dne 15. září 1998, European Night Services a další v. Komise, T-374/94, T-375/94, T-384/94 a T-388/94, Recueil, s. II-3141,

bod 95 a v něm citovaná judikatura; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 18. ledna 2005, Confédération nationale du Crédit mutuel v. Komise, T-93/02, Sb. rozh. s. II-143, bod 126).

70 V důsledku toho souhrnné odůvodnění obsažené v bodech 30 a 31 napadených rozhodnutí nesplňuje požadavky článku 253 ES a čl. 73 první věty nařízení č. 40/94, tak jak jsou stanoveny judikaturou citovanou v bodě 54 výše, jelikož neumožňuje podrobit napadená rozhodnutí účinnému soudnímu přezkumu z hlediska legality posouzení odvolacího senátu ohledně nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k dotčeným výrobkům, které spadají do třídy 9 ve smyslu Niceské dohody.

71 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 56 výše je třeba proto uplatnit bez návrhu nepominutelný důvod vycházející z nedostatku odůvodnění a napadená rozhodnutí v tomto ohledu zrušit.

Ke službám spadajícím do tříd 36 a 38

– Připomenutí odůvodnění napadených rozhodnutí

72 Co se týče posouzení a odůvodnění napadených rozhodnutí, pokud jde o nedostatek rozlišovací způsobilosti označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD ve vztahu k dotčeným službám, které spadají do tříd 36 a 38 ve smyslu Niceské dohody, je třeba

připomenout, že odvolací senát především v bodě 34 uvedených rozhodnutí obecně konstatoval, že tato označení mají čistě informativní a propagační povahu ve vztahu ke všem službám, které spadají do těchto tříd, která brání tomu, aby byly relevantní veřejností vnímány jako označení obchodního původu těchto služeb, jejichž hlavním nebo vedlejším předmětem jsou u všech služby elektronické telekomunikace zejména po internetu, intranetu nebo extranetu, jakož i elektronické služby v odvětví bankovnictví, finančnictví a pojišťovnictví.

73 Dále se odvolací senát v bodě 35 napadených rozhodnutí domníval, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD přinášejí ve vztahu ke službám spadajícím do třídy 36 jasnou informaci, a sice že informace a operace týkající se uvedených služeb mohou být získány a uskutečněny na dálku za použití platební karty připojené k internetu nebo obecně k počítačové síti. Pokud jde o služby spadající do třídy 38, odvolací senát v bodě 36 napadených rozhodnutí konstatoval, že tyto služby, které se vztahují k souboru postupů přenosu elektronických informací, mají přímou spojitost s fungováním a využíváním internetu a obecněji s novými informačními technologiemi. Z hlediska průměrného spotřebitele tak možnost provádět platby po této síti prostřednictvím čipové karty představuje vlastnost těchto služeb.

74 Konečně odvolací senát v bodě 37 napadených rozhodnutí dospěl k závěru, že přihlašované ochranné známky jsou jako celek vnímány především jako obchodní prezentace dotčených výrobků a služeb a že jejich hlavní, ne-li výlučnou funkcí je sdělit dotčenému spotřebiteli, že se jedná o výrobek nebo službu, které mu umožní provádět elektronické platby prostřednictvím karty.

– Ke „službám kreditních karet“ a „službám debetních karet“ spadajícím do třídy 36

75 Pokud jde o „služby kreditních karet“ a „služby debetních karet“ spadající do třídy 36, je třeba konstatovat, že tyto služby se vztahují bezprostředně ke kartám uvedeným v bodě 62 výše. Jak Soud rozhodl (viz v tomto smyslu rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, body 75 a 76), tyto služby mají velmi různorodou a složitou povahu. Jednak zahrnují služby poskytované bankou, která vydala platební kartu, jejím zákazníkům, aby jim bylo umožněno uvedenou kartu používat, případně prostřednictvím komunikační sítě. A jednak zahrnují i velkou škálu služeb poskytovaných v rámci několika odlišných obchodních vztahů, a sice vztahů mezi bankami, které vydaly platební kartu, správci různých sítí pověřených vyrovnáváním provedených plateb a obchodníky, u kterých je zákazník oprávněn se svou kartou platit. Tyto služby tak musí být jasně odlišeny od vlastností a funkcí karet jako takových, tak jak jsou popsány v bodě 59 výše, jelikož překračují pouhý dvoustranný obchodní vztah mezi bankou, která platební kartu vydala, a spotřebitelem.

76 Odvolací senát však právem v bodě 35 napadených rozhodnutí poukázal, byť dost abstraktně a obecně, na základní vlastnost společnou všem těmto službám, když v podstatě konstatoval, že se vztahují zejména k operacím prováděným na dálku za použití platební karty připojené k internetu nebo obecně k počítačové síti, vůči kterým přinášejí slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD jasnou informaci.

77 Vzhledem k této společné vlastnosti a účelu spojeným s oblastí výpočetní techniky a internetu je třeba se domnívat, že bez ohledu na svou různorodou a složitou povahu mohou být tyto služby zařazeny do dostatečně stejnorodé skupiny služeb a být tak předmětem takového souhrnného odůvodnění. Stejně tak vzhledem zejména k prvkům „payweb“ a „p@yweb“ přihlašovaných ochranných známek, které naznačují platební funkci prostřednictvím elektronické nebo počítačové komunikační sítě, mohl odvolací senát právem dospět k závěru, že běžně informovaný, přiměřeně pozorný a obezřetný

spotřebitel by uvedené ochranné známky vnímal jako nerozdělitelný soubor karet a služeb, které jsou s nimi spojeny, jehož cílem je mu umožnit provádět prostřednictvím těmto karet elektronické platby.

78 Odvolací senát se tak mohl v bodě 37 napadených rozhodnutí platně domnívat, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD mohou být vnímána především jako obchodní prezentace dotčených výrobků a služeb v rozsahu, v němž sdělují relevantní veřejnosti, že se jedná o výrobek nebo službu, které mu umožní provádět elektronické platby prostřednictvím karty. Existence přímé a konkrétní spojitosti z hlediska této veřejnosti mezi přihlašovanými ochrannými známkami na jedné straně a „službami kreditních karet“ a „službami debetních karet“, které spadají do třídy 36, na straně druhé umožňuje se domnívat, že tyto ochranné známky mají funkci obchodní prezentace uvedených služeb, a dospět k závěru o nedostatku jejich rozlišovací způsobilosti ve vztahu k těmto službám.

79 V důsledku toho odvolací senát dostatečně odůvodnil napadená rozhodnutí a správně použil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 v rozsahu, v němž zamítl zápis přihlašovaných ochranných známek pro „služby kreditních karet“ a pro „služby debetních karet“, které spadají do třídy 36 ve smyslu Niceské dohody.

– K ostatním službám spadajícím do třídy 36

80 Pokud jde o ostatní služby třídy 36, je třeba nejprve konstatovat, že tyto služby nemají tak přímou a konkrétní spojitost s kartami uvedenými v bodě 62 výše jako „služby kreditních karet“ a „služby debetních karet“, jelikož představují širokou škálu obchodních transakcí, které se týkají odvětví nemovitostí, pojišťovnictví, bankovnictví, finančnictví a výpočetní techniky, jimž je nicméně třeba přiznat určitou blízkost. Dále je třeba připomenout, že z pohledu relevantní veřejnosti stačí pro konstatování nedostatku rozlišovací způsobilosti, aby přihlašované ochranné známky odkazovaly na zvláštní funkci nebo vlastnost dotčených služeb. Všechny tyto služby přitom mají společnou vlastnost a tentýž předmět, a sice provádění obchodních transakcí ve výše

uvedených odvětvích, včetně platby kartou, a to případně elektronicky. Za těchto podmínek je možné je kvalifikovat jako služby, které spadají do stejnorodé skupiny služeb pro účely souhrnného odůvodnění. Proto je odůvodnění obsažené v bodě 35 napadených rozhodnutí, podle kterého mohou být operace týkající se dotčených služeb získány a prováděny na dálku za použití platební karty připojené k internetu nebo obecně k počítačové síti, sice stručné, ale dostatečné k tomu, aby bylo Soudu umožněno provést přezkum legality v tomto ohledu.

81 Z hlediska průměrného spotřebitele totiž existuje dostatečně přímá a konkrétní spojitost mezi slovními označeními P@YWEB CARD a PAYWEB CARD na jedné straně a zvláštní vlastností všech ostatních služeb, které spadají do třídy 36, na straně druhé, a sice možností provádět prostřednictvím karty platby na dálku nebo elektronicky v rámci obchodních transakcí, které se týkají odvětví nemovitostí, pojišťovnictví, bankovnictví, finančnictví a výpočetní techniky. Je tudíž třeba konstatovat, že tato označení mohou představovat pouhou obchodní prezentaci těchto služeb, což umožňuje dospět k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti ve vztahu k uvedeným službám.

82 Je však třeba upřesnit, že nedostatek rozlišovací způsobilosti slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD může být konstatován pouze tehdy, pokud poskytování služeb uvedených v bodě 80 výše předpokládá skutečně použití takové karty, jako je karta zdravotního pojištění. Pokud mohou být tyto služby poskytovány nezávisle na kartě, tato označení nemají z hlediska relevantní veřejnosti dostatečně přímou a konkrétní spojitost s těmito službami, jelikož by tato veřejnost musela složitě uvažovat k tomu, aby tuto spojitost stanovila. Nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek se tak týká pouze těch služeb, které spadají do třídy 36, které podobně jako „služby kreditních karet“ a „služby debetních karet“ vyžadují použití karty nebo se tohoto použití týkají (viz v tomto smyslu obdobně rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, bod 82).

83 Za těchto podmínek je třeba dospět k závěru, že odvolací senát dostatečně odůvodnil napadená rozhodnutí a správně použil čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 v rozsahu, v němž zamítl zápis přihlašovaných ochranných známek pro všechny dotčené služby, které spadají do třídy 36 Niceské dohody.

– Ke službám spadajícím do třídy 38

84 Pokud jde o služby, které spadají do třídy 38, které se nazývají „telekomunikace, komunikace počítačovými terminály, informace v oblasti telekomunikací, elektronická pošta, přenos zpráv, přenos zpráv a obrazu pomocí počítače, satelitní přenos, přenos informací po internetu, intranetu a extranetu, interaktivní počítačové služby spojené s přenosem informací, přenos informací z počítačové databáze, mezinárodní služby spojené s přenosem dat mezi síťovými počítačovými systémy, elektronický přenos informací“, je třeba uvést, že podobně jako „služby kreditních karet“ a „služby debetních karet“, které spadají do třídy 36, tyto služby patří do stejnorodé skupiny služeb přímo spojených s oblastí výpočetní techniky a internetu. Mimoto, z hlediska relevantní veřejnosti mají přímou a konkrétní spojitost se slovními označeními P@YWEB CARD a PAYWEB CARD v rozsahu, v němž tato označení označují zvláště funkci přenosu dat prostřednictvím internetu nebo jiných komunikačních sítí, například pro účely nákupu v rámci zásilkového prodeje prováděného prostřednictvím karty typu karet popsaných v bodě 59 výše. Možnost přístupu k internetu nebo jiným komunikačním sítím prostřednictvím karty a přenosu dat a jiných elektronických transakcí po těchto sítích, jako jsou nákupy a platby na dálku, představuje vlastnost, která je společná těmto službám. V tomto ohledu, jak bylo uvedeno v bodě 60 výše, pouhá skutečnost, že odvolací soud opřel svou analýzu o „čipové karty“, nemůže zpochybnit opodstatněnost tohoto posouzení (viz v tomto smyslu obdobně rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, body 79 a 80).

85 Odvolací senát se tak v bodě 37 napadených rozhodnutí správně domníval, že relevantní veřejnost by slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD vnímala jako označení nerozdělitelného souboru karet a služeb, který jí umožňuje provádět elektronické platby. Přihlašované ochranné známky proto nesplňují svou základní funkci, která spočívá v označení obchodního původu dotčených služeb.

86 Je však třeba upřesnit, že nedostatek rozlišovací způsobilosti slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD může být konstatován pouze tehdy, pokud poskytování služeb uvedených v bodě 84 výše předpokládá skutečně použití karty. Pokud mohou být tyto služby poskytovány nezávisle na kartě, tato označení nemají z hlediska relevantní veřejnosti dostatečně přímou a konkrétní spojitost s těmito službami, jelikož tato veřejnost by musela složitě uvažovat k tomu, aby si tuto spojitost vytvořila. Nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek se tak týká pouze těch služeb, které spadají do třídy 38 a které podobně jako „služby kreditních karet“ a „služby debetních karet“ spadající do třídy 36 vyžadují použití karty nebo se tohoto použití týkají.

87 Za těchto podmínek v rozsahu, v němž poskytování služeb, které spadají do třídy 38, tak jak jsou uvedeny v bodě 84 výše, vyžaduje použití karty, odvolací senát právem konstatoval, že slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD postrádají dostatečnou rozlišovací způsobilost ve vztahu k uvedeným službám. Žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 musí být proto zamítnut v rozsahu, v němž se týká zamítnutí zápisu přihlašovaných ochranných známek pro výše uvedené služby.

88 Pokud jde nicméně o ostatní služby, které spadají do třídy 38, a sice služby nazvané „(nové) informační agentury zejména v odvětví bankovnictví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, mobilní radiotelefonie, telefonní služby“, napadená rozhodnutí neobsahují ani nástin odůvodnění ohledně důvodů, proč se odvolací senát domnívá, že tyto služby a služby uvedené v bodě 84 výše patří do stejnorodé skupiny, která by mohla být důvodem pro souhrnné odůvodnění, tak jak bylo uvedeno v bodech 36 a 37 uvedených rozhodnutí. Tato rozhodnutí mimoto neposkytují ani vysvětlení, které by umožňovalo ověřit opodstatněnost posouzení

odvolacího senátu, podle kterého slovní označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD postrádají dostatečnou rozlišovací způsobilost specificky ve vztahu k těmto ostatním službám.

89 Jestliže přitom odůvodnění v bodě 36 napadených rozhodnutí – podle kterého se dotčené služby vztahují k souboru postupů přenosu elektronických informací a mají přímou spojitost s fungováním a využíváním internetu a obecněji nových informačních technologií, takže možnost provádět platby po této síti prostřednictvím čipové karty představuje vlastnost těchto služeb – je relevantní pro služby uvedené v bodě 84 výše, není již nutně relevantní pro ostatní služby, které spadají do třídy 38. V každém případě z tohoto obecného odůvodnění nevyplývají v případě slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD důvody, proč tyto služby mají z hlediska běžně informovaného, přiměřeně pozorného a obezřetného spotřebitele dostatečně přímou a konkrétní spojitost s elektronickými platbami prováděnými prostřednictvím karty.

90 Mimoto, doplňující argument uvedený OHIM v průběhu řízení, podle kterého je nesporné, že internet umožňuje příjem radiového a televizního vysílání, jakož i telefonních komunikací, je v každém případě neúčinný, jelikož OHIM nemůže v průběhu řízení doplňovat odůvodnění rozhodnutí, které je postiženo nedostatkem odůvodnění na základě článku 253 ES (viz judikatura citovaná v bodě 69 výše).

91 Odvolací senát proto dostatečně neodůvodnil tvrzený nedostatek rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu ke službám uvedeným

v bodě 88 výše. V tomto ohledu souhrnné odůvodnění obsažené v bodech 36 a 37 napadených rozhodnutí nesplňuje požadavky článku 253 ES a čl. 73 první věty nařízení č. 40/94, jelikož neumožňuje podrobit uvedená rozhodnutí účinnému soudnímu přezkumu.

92 V souladu s judikaturou citovanou v bodě 56 výše je třeba proto uplatnit bez návrhu nepominutelný důvod vycházející z nedostatku odůvodnění a napadená rozhodnutí v tomto ohledu zrušit.

Neuplatnění důvodu pro zamítnutí ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94

93 Vzhledem k tomu, že odvolací senát nezaložil napadená rozhodnutí na absolutním důvodu pro zamítnutí podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, který vychází z popisné povahy přihlašovaných ochranných známek (viz bod 40 uvedených rozhodnutí), a žalobkyně se domáhá pouze zrušení napadených rozhodnutí (viz bod 14 výše), použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 není předmětem projednávaného sporu ve smyslu článku 63 tohoto nařízení, a tedy přezkumu legality, který je soud Společenství povinen v projednávané věci provést (viz v tomto smyslu rozsudek SURFCARD, bod 44 výše, bod 85 a v něm citovaná judikatura).

94 Argumenty žalobkyně týkající se případného nedostatku popisné povahy přihlašovaných ochranných známek jsou proto neúčinné, a Soud je tedy nemusí posuzovat.

95 Ze všech předcházejících úvah vyplývá, že žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94 je třeba přijmout a napadená rozhodnutí zrušit v rozsahu, v němž dospívají k závěru o nedostatku rozlišovací způsobilosti přihlašovaných ochranných známek ve vztahu k:

– výrobkům spadajícím do třídy 9, tak jak jsou uvedeny v bodě 2 výše, s výjimkou „paměťových nebo inteligentních karet, magnetických karet, identifikačních magnetických nebo inteligentních karet, magnetických nebo inteligentních platebních karet, kreditních nebo debetních karet“ a „přístrojů k předplatnému pro televizní přístroje“;

– službám nazvaným „(nové) informační agentury zejména v odvětví bankovnictví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, mobilní radiotelefonie, telefonní služby“, které spadají do třídy 38.

K nákladům řízení

96 Podle čl. 87 odst. 3 svého jednacího řádu může Soud rozdělit náklady mezi účastníky řízení nebo rozhodnout, že každý z nich nese vlastní náklady, pokud každý účastník měl ve věci částečně úspěch i neúspěch. Za okolností projednávané věci je vzhledem

k částečnému zrušení napadených rozhodnutí a zvláště k neexistenci návrhových žádání žalobkyně týkajících se nákladů řízení třeba rozhodnout, že každý z účastníků řízení ponese vlastní náklady řízení.

Z těchto důvodů

SOUD (třetí senát)

rozhodl takto:

1) **Rozhodnutí prvního odvolacího senátu Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) ze dne 10. července 2007 (věc R 119/2007-1) a 12. září 2007 (věc R 120/2007-1) se zrušují v rozsahu, v němž zamítají zápis slovních označení P@YWEB CARD a PAYWEB CARD jako ochranné známky Společenství pro fotografické, kinematografické, signalizační přístroje a nástroje, regulátory (kontrolní přístroje a nástroje), přístroje pro nahrávání, přenos a reprodukci zvuku nebo obrazu; nahrané disky a gramofonové desky, elektronické diáře, automatické distribuční stroje, automatické rozvaděče, video pásky, automaty pro prodej vstupenek, automaty pro zasílání informací o stavu účtu, výpisů z účtu, fotoaparáty (kinematografické přístroje), videokamery, videokazety, CD disky, čtečky čárových kódů, kompaktní disky (audio video), kompaktní optické disky, přístroje k ověření pravosti bankovek, diskety, nosiče magnetických dat, nosiče optických dat, video obrazovky, přístroje ke zpracování dat, přístroje pro interkomunikaci, rozhraní (počítačové), přehrávače (počítačové), software (nahrané programy), monitory (počítačové programy), počítače, periferní zařízení počítačů, nahrané počítačové programy, nahrané programy operačního systému (pro počítače), telefonní stanice, přijímače (audio, video), telefonní přístroje, televizní přístroje, přístroje k zaznamenání času, vysílače (telekomunikace), centrální zpracovatelské jednotky (procesory), které**

spadají do třídy 9, jakož i služby nazvané (nové) informační agentury zejména v odvětví bankovnictví, rozhlasová komunikace, telefonní komunikace, zasílání zásilek, přenos zásilek, vysílání televizních programů, rozhlasové vysílání, televizní vysílání, pronájem telekomunikačních přístrojů, pronájem přístrojů pro přenos zpráv, pronájem telefonů, mobilní radiotelefonie, telefonní služby, které spadají do třídy 38 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků.

2) **Ve zbývající části se žaloba zamítá.**

3) **Caisse fédérale du Crédit mutuel Centre Est Europe (CFCMCEE) a OHIM ponesou vlastní náklady řízení.**

Azizi Cremona Frimodt Nielsen

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 20. května 2009.

Podpisy.